

tilbøjelig til at sige: ikke blot til Laan eller midlertidig Brug, men vedvarende — vil en saadan Ordning meget let kunne tilvejebringes.

Det ærede Medlem ønskede at vide, hvor stor Udgiften pr. Sygedag var paa de militære Sygehuse. Den er stærkt varierende, og det er ganske klart, thi hvis et Sygehus skal have sin Betjening, uanset om der er Patienter eller ikke, maa Udgiften være stærkt varierende. Det ærede Medlem ønskede at vide, hvorledes det stillede sig for Finansaaret 1923—24. Det billigste Sted er i Aarhus, hvor Udgiften pr. Sygedag har været 4 Kr. 54 Ø., og det dyreste er i Vordingborg, hvor det har været 15 Kr. 15 Ø. Men naar Udgiften der har været saa høj, er det, fordi de tilskadekomne ved Gejser-Katastrofen blev behandlet der, og denne Behandling var jo særlig kostbar. I Holbæk har Udgiften været 8 Kr. 82 Ø. pr. Sygedag, og jeg tror ikke, man kan sige, det er særlig dyrt, naar vi regner med, hvad det koster paa de civile Sygehuse.

Endvidere ønskede det ærede Medlem, at der i Administrationsbygningen i Holbæk maatte blive indrettet nogle Boliger til gifte Befalingsmænd, idet det ærede Medlem mente, at nu, da en Bataillon var flyttet fra Holbæk, havde man bedre Plads. Men samtidig med at denne Bataillon er fraflyttet, er der kommet en Reserveartilleri-Afdeling til Holbæk, saa man mener ikke, efter de Oplysninger, der er kommet, at der er Plads i Administrationsbygningen til at indrette Lejligheder. Hvis der var det, vilde det jo kun være rimeligt, at det skete. Det er sket f. Eks. i Vordingborg, hvor der er indrettet Bolig til en Kaptajn, og i Slagelse har man for Tiden under Overvejelse — det vil snart blive gennemført — at indrette Boliger i Administrationsbygningen for to gifte Tjenestemænd. Derimod mener man, som sagt, ikke, det vil være muligt at indrette saadanne Boliger i Administrationsbygningen i Holbæk.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg omtalte et Forhold med en Soldat, der, efter at han var blevet indkaldt, for at blive fri for Militærtjenesten havde afhugget en Finger, og omtalte, hvorledes det i øvrigt var gaaet med denne Soldat. Jeg har i den Anledning anmodet om at faa oplyst, hvorledes det forholder sig, og har faaet en Oplysning, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse. Det meddeles om den paagældende Soldat, at „i Begyndelsen af hans Tjenestetid mærkedes intet usædvanligt med Hensyn til

hans Aandsevner; han gjorde et ganske tiltalende Indtryk ved sit forholdsvis pæne og nettede Ydre. Først en Dag ved Badning af Mandskabet opdagede man, at han havde Vandkræk — end ikke et varmt Styrtebad turde han tage. Han blev derfor sendt til Lægen (den 17. Juli), men medens en ledsagende Underkorporal med nogle menige var inde hos Lægen, gik Mortensen sin Vej, købte i en „Spejderforretning“ i Gothersgade en Økse, med hvilken han i K. F. U. M.s Gaard huggede omtrent yderste Led af venstre Haands Pefefinger.

Rekrutten blev lagt paa Sygehuset og den 6. September d. A. kasseret, ikke paa Grund af Legemsbeskadigelse, men grundet paa manglende aandelige Evner.

Han opholder sig for Tiden paa Flakfort og er meget ked af sin Handling; han forstaaer ikke, hvorfor han har begaaet den, da han har haft det godt som Soldat. Han er ogsaa vellidt af sine Befalingsmænd.

Den mod ham rejste Sag blev af Byretten den 10. Oktober afvist som hørende under Landsretten, der vil træffe Afgørelse i Sagen førstkommande Fredag (31. Oktober).“

Sagen er altsaa den, at naar en Mand bliver udtaget til Soldat, kendt tjenstdygtig paa Session, skal Militæret modtage ham og give ham den Uddannelse, der udkræves. Men da han nu har foretaget den omtalte Handling, er det de civile Domstole, der skal dømme ham, saa indtil videre har Militæret for saa vidt ikke noget med Sagen at gøre, men jeg har altsaa nu oplyst, hvorledes Sagen ligger.

Til sidst har jeg et Svar til det ærede Medlem Hr. Dahlggaard paa hans Forespørgsel om Lodstaksterne paa Limfjorden. Det ærede Medlem beklagede sig over, at disse Takster var saa urimelig høje, og nævnte et Eksempel paa, hvad det kostede at faa et Skib lodset gennem Limfjorden. Forholdet er det, efter hvad der er blevet oplyst for mig, at der i Limfjorden i Modsetning til de fleste andre danske Farvande paa visse Strækninger er Lodstvang, fordi der er gravet Render til Sejlløb, og hvis et Skib grundstøder i disse Render, kan det fuldstændig standse Trafikken for en Tid. Derfor er det nødvendigt at tage Lods paa visse Strækninger, men det er kun paa visse Strækninger, og det Skib, som det ærede Medlem omtalte, paa 1 050 t maa have haft Lods hele Limfjorden igennem. Hvis Skibet havde nøjedes med at tage Lods paa den Strækning, hvor det